

ОСТАПЕНКО Т. М.,

доцент кафедри

аналітичної економіки та менеджменту

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ,

кандидат економічних наук, доцент

ПОПОВА Є. А.,

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ФІНАНСОВЕ ОЗДОРОВЛЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Основна роль у системі антикризового керування приділяється широкому використанню механізмів фінансової стабілізації. Це пов'язане з тим, що успішне застосування цих механізмів дозволяє не тільки зняти фінансовий стрес загрози банкрутства, а й значною мірою позбавити підприємство від залежності використовувати позикового капіталу, прискорити темпи його економічного розвитку.

Основний вектор зусиль по фінансовому оздоровленню підприємства повинний бути націлений на кінцевий результат – досягнення довгострокової платоспроможності підприємства, оскільки вона є стрижнем його фінансової заможності.

Для здійснення фінансового оздоровлення важливо врахувати можливості стратегічного планування.

В стратегічному плануванні виділяються три основні напрямки дальшого розвитку підприємства:

1) розроблення (створення) нових видів продукції, тобто розробка виробництва і продаж нових товарів на вже існуючих для підприємства ринках;

2) розширення ринків збуту, тобто продаж виготовлених товарів на нових ринках;

3) диверсифікація виробниче-збутової діяльності, тобто розробка і виробництво нових товарів з послідувачим продажем їх на нових ринках.

Треба також мати на увазі ще й особливості поведінки підприємств. Щоб вижити, вони мають застосувати різні варіанти стратегії, які передбачають:

1. розпорошення ризику, тобто здійснення, своїх операцій не на одному, а на кількох ринках, а також виробництво цілого ряду товарів широкого асортименту;

2. адаптацію до умов, що змінюються, тобто інвестування в маркетинг, пошук можливостей випуску нових товарів для того, щоб оперативно реагувати на зміну зовнішнього середовища;

3. пасивний маркетинг, тобто відмова від наступу на позиції конкурента, а звідси – відсутність ризику зустрічного удару;

4. цільові відрахування з прибутку, тобто створення відповідних резервів в результаті успішної комерційної діяльності на «чорний день».

Після того, як стратегія подальшого розвитку підприємства остаточно вибрана, вона має бути перетворена в конкретний оперативний план по маркетингу, виробництву, інвестиціям, прибутку.

З метою вирішення питань, пов'язаних із нормалізацією фінансового стану підприємства, впливу на поліпшення виробництва і господарської діяльності, вважали б за необхідне:

- Здійснити глибокий аналіз фінансового стану кожного підприємства окремо і визначити перспективи його подальшої діяльності, враховуючи номенклатуру вироблюваної продукції, її якість, вартість, конкурентоспроможність на внутрішньому і зовнішньому ринках збуту, оцінити можливості підприємств, у порівняно короткі строки забезпечити стабілізацію з наступним зростанням виробництва.

- На підприємстві провести глибоку ревізію діяльності, інвентаризацію статей балансу, детально вивчити склад матеріальних цінностей, особливості готової продукції, дебіторської заборгованості.

- За результатами аналізу повинна бути зроблена оцінка можливостей використання та реалізації відповідних цінностей і готової продукції, а також погашення дебіторської заборгованості.

- Слід провести реструктуризацію активів і пасивів балансу та підготувати матеріали про списання нереальних сум на збитки. Реальний фінансовий стан підприємства повинен бути ретельно перевірений незалежною аудиторською організацією.

- Варто окремо розглянути питання про стан дебіторської і кредиторської заборгованості та визначити шляхи її ліквідації. Вважали б за доцільне для скорочення взаємної дебіторської і кредиторської заборгованості розробити спеціальний механізм погашення на базі векселя з наданням цьому документів у законодавчому порядку чинності обов'язкового виконання.

В умовах дії ринкових відносин суб'єкти господарювання мають постійно адаптуватися до змін попиту: розширювати асортимент, поліпшувати якість, знижувати собівартість та ціни, оптимізувати структуру витрат.

Для удосконалення фінансової стійкості, платоспроможності та ліквідності підприємства необхідно:

- Оптимізація виробництва.
- Забезпечення обліковою технологією.
- Посилення контролю за виробничим і обліковим процесами.
- Забезпечення кваліфікованими кадрами, зацікавленими в діяльності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Терещенко О. О. Управління фінансовою санацією підприємств: підручник (2-ге вид., без змін). Київ: КНЕУ, 2009. 552 с.
2. Остапенко О. М. Сутність та особливості управління підприємствами в умовах кризи. *Держава та регіони*. Серія: Економіка та підприємництво. 2006. № 6. С. 226-229.